

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforlag nr. 22-25
forkastedes uden afstemning.

§ 5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 26-30
forkastedes uden afstemning.

§ 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 31 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 14-16.

§ 7

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke konsekvenser agter regeringen at drage af betænkningen fra regeringens ungdomsudvalg, og hvilke initiativer agter regeringen at tage i anledning af FN's ungdomsår?«

Af Nørgaard Sørensen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 11/12 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/1 85).

*Begrundelse***Svend Auken (S):**

Der er to anledninger til, at socialdemokratiet rejser denne forespørgsel til regerin-

gen om ungdommens problemer. Den første er de fire fyldige rapporter fra regeringens ungdomsudvalg, hvoraf slutrapporten jo kom i oktober sidste år. Den anden anledning er FN's internationale ungdomsår i år. Begge disse begivenheder har regeringen søgt at tone mest muligt ned.

Ungdomsudvalgets rapporter, som efter vores opfattelse repræsenterer et stort og værdifuldt arbejde, har man mødt med fuldstændig eller næsten fuldstændig tavshed, og ungdomsåret har regeringen øjensynlig tænkt sig at anvende til en fortsat svækkelse af ungdomsarbejdsløshedsindsatsen plus visse overvejelser om større medindflydelse til de unge i idrætslivet m.v. Det er helt enkelt for dårligt. Socialdemokratiet håber, at debatten her i dag bliver startskuddet til et grundigt parlamentarisk arbejde om de unges problemer i ungdomsåret med udgangspunkt i rapportererne fra ungdomsudvalget. Anledningen er altså ungdomsbetænkning og ungdomsår, men den egentlige grund til forespørgslen er naturligvis ønsket om at få diskuteret ungdomsproblemerne i sammenhæng og ikke isoleret.

Selv om det er farligt at skære de unge over én kam – hvad man da heller ikke gør i ungdomsudvalgets betænkning – har de fleste unge problemer med at få adgang til de voksnes samfund med hensyn til arbejde, med hensyn til indflydelse. Samfundets døre er lukkede, eller i hvert fald er åbningen kun en sprække. I mange tilfælde er dørene simpelt hen låst. Vi bør alle have en fælles interesse i at lukke dem op.

Her synes det imidlertid, som om regeringspartierne indtager en langt mere negativ indstilling. Man sandsede de lovende ungdomsgarantiforsøg, og lære- og praktikplads-situationen er ikke forbedret siden 1982, der er stadig ca. 14.000 unge, der ikke har fået praktikplads, og til januar stiger tallet igen. Kommunernes indsats er blevet reduceret og vil falde yderligere i år og til næste år. Jobskabelsesloven skal fjernes, uden at man ved, hvad man vil sætte i stedet. Hver tredje ung får stadig ingen kompetencegivende uddannelse.

Eller måske ved de borgerlige alligevel, hvad deres svar er. Med et vist økonomisk opsving er man øjensynlig overbevist om, at de stærke, de veltilpassede unge nok skal klare sig i slagsmålet om at komme ind bag